

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: لینکه سایتونگ-۲۷ اپریل ۲۰۲۲
برگردان: تارنگاشت عدالت- جمعه، ۰۹ اردیبهشت- ثور- ۱۴۰۱
۰۶ می ۲۰۲۲

مذاکرات بین پوتین و گوترش

پوتین: دبیرکل محترم سازمان ملل متحد،

بسیار از دیدار شما خوشحالم.

روسیه به عنوان یکی از کشورهای مؤسس ملل متحد و عضو دائمی شورای امنیت همواره این نهاد جهانی را مورد حمایت قرار داده است. ما بر این عقیده‌ایم که این نهاد نه تنها جهانی بلکه کاملاً در نوع خود بی‌نظیر است. هیچ سازمان دیگری از این نوع در جامعه بین‌المللی وجود ندارد و همین‌طور ما از اساسی که این نهاد برپایه آن بنا شده، به هر شکل ممکن همین‌طور در آینده نیز حمایت خواهیم کرد.

اظهارات برخی از همکاران ما به نظر کمی عجیب به نظر می‌رسد وقتی از جهان مبتنی بر قانون سخن می‌گویند. به نظر ما مهمترین قاعده، منشور ملل متحد و اسناد دیگری که این نهاد پذیرفته است می‌باشد و نه اوراقی که فردی برای خود و یا به نفع خود تهیه کرده است.

ما همین‌طور از برخی از اظهارات همکاران خود متعجبیم که برخی از انسان‌ها در جهان را استثنائی می‌دانند، که از حقوق استثنائی برخوردارند. نهایتاً منشور ملل متحد مشخص می‌کند که کلیه بازیگران، فارغ از قدرت، عظمت و وضعیت جغرافیائی آنها، همگی در روابط بین‌المللی متساوی‌الحقوقند. فکر می‌کنم این امر با آنچه در انجیل آمده و ثبت شده شبیه است. در آنجا آمده همه انسان‌ها برابرند. نظیر این را احتمالاً می‌توان در قرآن و تورات نیز یافت. در مقابل

خداوند همه انسان‌ها برابرند. از این رو تاحدی عجیب می‌نماید که فردی ادعا کند که استثنائی است. به هر حال ما در جهان بغرنجی زندگی می‌کنیم، لذا از آن چه که واقعیت است حرکت می‌کنیم و حاضریم با همه همکاری کنیم. طبیعتاً ملل متحد ایجاد شد تا بحران‌های حاد را از میان بردارد. این نهاد فازهای تکاملی مختلفی را پشت سر نهاد و تا چند سال پیش می‌شنیدیم که این سازمان دیگر کهنه شده و قابل استفاده نیست. این رویکرد همیشه وقتی صورت می‌گرفت که ملل سازمان مانع از این می‌شد که فردی اهداف خود را در صحنه بین‌الملل تحمیل نماید. ما همیشه گفتیم که سازمان جهانی دیگری چون ملل متحد وجود ندارد و ما باید ساختارهایی را که پس از جنگ دوم جهانی برای حل و فصل درگیری‌ها ایجاد شده مورد حمایت قرار داده و قدرآن را بدانیم.

من از نگرانی شما در مورد اقدامات نظامی روسیه در دونباس در اوکراین اطلاع دارم. فکر می‌کنم، این موضوع گرانیگاه مذاکرات امروز ما خواهد بود. ولی در این رابطه می‌خواهم اشاره کنم که تمام این معضل پس از کودتا در اوکراین در سال ۲۰۱۴ پدید آمد. این یک واقعیت آشکار است. می‌توان هر اسمی روی آن نهاد و هر نوع علاقه‌ای هم که ممکن است به کسانی که این کودتا را انجام دادند، داشت ولی این اقدام یک کودتای نافه قانون اساسی بود.

پس از آن وضعیتی پیش آمد که شهروندان کریمه و سواستوپول میل و اراده خود را اعلام کردند و دست به همان عملی زدند که شهروندان کوسوو در آن زمان انجام دادند: آنها تصمیم به اعلام استقلال خود گرفتند و از ما خواستند به عضویت فدراسیون روسیه پذیرفته شوند. تنها تفاوت در این بود که این تصمیم در مورد حاکمیت کوسوو تنها از طرف مجلس اتخاذ شد، در حالی که در کریمه و سواستوپول ناشی از یک رفتارندوم عمومی بود.

در جنوب شرقی اوکراین نیز این مشکل پدیدار شد که شهروندانی که در چندین منطقه اوکراین (حداقل در دو منطقه) کودتا و نتایج آن را قبول نکردند. آنها شدیداً از جمله توسط عملیات وسیع نظامی با جنگنده‌های شکاری و لوازم جنگی سنگین زیر فشار قرار گرفتند و از این طریق در جنوب شرقی اوکراین بحران پدید آمد.

همان‌طور که می‌دانید پس از یک کوشش نافرجام دیگر دولت کییف برای حل نظامی معضل، ما قرارداد به اصطلاح مینسک را امضاء کردیم. این اقدام کوششی برای رهیافت صلح‌آمیز معضل دونباس بود.

بدبختانه مردمی که در این منطقه زندگی می‌کردند ۸ سال آزار اول زیر شرایط محاصره قرار داشتند و دولت کییف رسماً اعلام کرد محاصره این منطقه را ادامه خواهد داد و حیا نکرد و گفت: این یک محاصره است، با این که آنها در ابتدای نمی‌خواستند آن را محاصره بنامند و همین‌طور به فشار نظامی خود ادامه دادند.

زیر این شرایط پس از این که دولت در کییف از طریق نمایندگان بلندپایه خود رسماً، تکرار می‌کنم، رسماً توضیح داد که قصد ندارد قرارداد مینسک را به اجراء بگذارد، ما مجبور شدیم این کشورها را به عنوان کشورهای مستقل و خود مختار به رسمیت شناسیم تا به کشتار مردمی که در این منطقه زندگی می‌کنند پایان دهیم. باز تکرار می‌کنم: این اقدامات تحمیلی باید از درد و رنج مردمی که در این منطقه زندگی می‌کنند، می‌کاست.

ولی همکاران ما در غرب ترجیح دادند به همه این چیزها وقعی ننهند و پس از این که ما استقلال این کشورها را به رسمیت شناختیم، این کشورها از ما درخواست حمایت نظامی کردند زیرا زیر فشار و وحشیگری نظامی قرار داشتند. و ما مطابق با بند ۵۱ منشور ملل متحد، بخش ۷ مجبور بودیم این درخواست را عملی کنیم و عملیات نظامی را به راه اندازیم.

علاوه بر این ما در مذاکره های استانبول پیشرفت قابل توجهی کردیم - می‌دانم که شما قبل از این آنجا حضور داشتید، من با رئیس جمهور اردوخان صحبت کردم. چون همکاران اوکرائینی ما الزامات امنیتی اوکراین را با مفهوم مرزهای

شناخته شده بین‌المللی اوکراین مربوط نکردند، بلکه کریمه، سواستوپول و جمهوری‌های دونباس که از طرف روسیه به رسمیت شناخته شده‌اند را هرچند با برخی تردیدها جدا ساختند.

ولی متأسفانه پس از رسیدن به این توافق و پس از - به نظر من - اعلام نیت روشن ما در مورد فراهم ساختن شرایط مناسب برای ادامه تعامل، تحرکات در منطقه مسکونی بوچا صورت گرفت که ارتش روسیه هیچ ارتباطی با آن نداشت. ما می‌دانیم چه کسی بود، می‌دانیم چه کسی این تحرک را سازمان‌داده بود، به چه وسیله‌ای و چه کسانی در آن شرکت داشتند.

موضع هیأت مذاکره‌کننده اوکراین با ما برای حل و فصل بیشتر از آن زمان به شدت تغییر کرد. آنها از موضع گذشته خود فاصله گرفتند و مسأله تضمین امنیت مناطق کریمه، سواستوپول و جمهوری‌های دونباس را کنار گذاشتند و در واقع ول کردند و در طرح قرارداد پیشنهاد خود به ما در دو بند تنها اعلام کردند که این مسایل باید در ملاقات دو رئیس جمهور مطرح و حل شود.

برای ما روشن است که اگر ما بخواهیم این مسایل را در سطح رؤسای جمهور مطرح کنیم، بدون این‌که حداقل قبلاً طرحی برای قرارداد آماده شده باشد، این سؤالات هرگز حل نخواهد شد. در چنین صورتی ما نخواهیم توانست تضمین امنیتی بدهیم بدون این‌که مسأله‌های ارضی در ارتباط با کریمه، سواستوپول و جمهوری‌های دونباس حل شده باشد. با این‌حال مذاکرات ادامه دارد و اکنون در فرمات آن‌لاین صورت می‌گیرد و امیدوارم که به نتیجه مثبتی برسد.

می‌خواستم در ابتداء این حرف‌ها را گفته باشم. مطمئناً سؤالات بسیاری در این مورد وجود خواهد داشت. شاید بتوانیم در مورد موضوع‌های دیگری هم صحبت کنیم. از دیدار شما خیلی خوشحالم. به مسکو خوش آمدید!

گوتزش: خیلی ممنون آقای رئیس جمهور. متشکرم که مرا در مسکو پذیرفتید.

در مقام دبیرکل، بزرگترین نگرانی من، وضعیت اوکراین است. برایم روشن است که ما نیازمند یک نظم چندجانبه بر مبنای منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل هستیم. کلیه قواعدی که مشخص می‌شود باید بر مبنای تفاهم جامعه بین‌المللی باشد و با قوانین بین‌المللی مطابقت کند. من یک مدافع خستگی‌ناپذیر و راسخ حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد از این رو ما اغلب دارای نظرات مختلفی در مورد وضعیت‌هایی که پدید می‌آید، هستیم.

می‌دانم که فدراسیون روسیه در رابطه با وقایع در اوکراین و همین‌طور در رابطه با امنیت جهانی اروپا یک سلسله اتهامات وارد می‌کند. من در طول عمر خود در مناصب مختلفی به کار اشتغال داشتم. به خاطر می‌آورم که وقتی در دولت پرتگال بودم و ریاست اتحادیه اروپا را به عهده داشتم و مسوول روابط اتحادیه اروپا و روسیه بودم، این امکان را یافتم که با شما ملاقات کنم. شاید ملاقات ما حتی در همین سالن صورت گرفت. من دلخوری شما را درک می‌کنم ولی به نظر ما این وضعیت نامطلوب باید بر پایه ابزار و وسایل مختلفی که منشور ملل متحد ارائه می‌کند حل و فصل شود.

این عقیده راسخ ما است که نقض تمامیت ارضی یک کشور مطلقاً با منشور ملل متحد مغایرت دارد. ما عمیقاً از آن‌چه که امروز در حال وقوع است نگرانیم. عقیده داریم که این یک حمله به خاک اوکراین بوده است. با این حال من با یک رویکرد عمل‌گرایانه به مسکو آمدم. ما عمیقاً از وضعیت انسانی در اوکراین بسیار نگرانیم.

ملل متحد در تعامل‌های سیاسی شرکت ندارد. ما هرگز به شرکت در مذاکرات مینسک و یا فرمات نورماندی دعوت نشدیم و راه نیافتیم. ملل متحد هرگز در این فرمات‌ها شرکت نداشته و من امکان یافتم این مطلب را در مقابل رئیس

جمهور اردوخان نیز مطرح کنم. ما از گفتن بین دو کشور استقبال می‌کنیم و از نیت خوب ترکیه در تقویت این روند حمایت می‌نمایم. وظیفه اصلی ما در رابطه با وضعیت انسانی در اوکراین در این نهفته است که این وضعیت را حل کنیم و به بهبود اوضاع کمک نمایم. از این رو امروز با وزیر امور خارجه سرگئی لاورف جلسه ای داشتیم و من دو پیشنهاد ارائه کردم.

اول، اجرای پیشنهاد ما که در ملاقات بین OCHA (دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور انسانی) و وزارت دفاع ارائه شد. ما دارای گروهی هستیم که با وزارت دفاع همکاری می‌کند تا وضعیت کریدور و امدادهای انسانی را روشن کند. این همکاری تاکنون بسیار پرثمر بوده است.

ولی در حقیقت ما با یک سلسله از وضعیت‌هایی روبه رو هستیم که روسیه ایجاد یک کریدور را اعلام می‌کند و اوکراین ایجاد یک کریدور دیگر را وعده می‌دهد و واقعیت این است که در عمل هیچ یک از آنها تحقق نمی‌یابد. از این رو ما پیشنهاد تشکیل یک گروه ارتباطات انسان‌دوستانه می‌کنیم که در آن ملل متحد، روسیه و اوکراین بتوانند با یک دیگر همکاری کنند تا وضعیت را بررسی کنند به طوری که این کریدورها واقعاً کارا باشد و هیچ کس بهانه‌ای برای انسداد این کریدورها نداشته باشد.

از طرف دیگر ما وضعیت سخت در ماریوپول را درک می‌کنیم. در این مورد نیز می‌خواهم بگویم که ملل متحد آماده است توان تدارکاتی و پرسنلی خود را همراه با سازمان صلیب سرخ جهانی به طور کامل بسیج کند. من دیروز با پیتر مائور صحبت کردم. او از این ابتکار به طور کامل حمایت می‌کند و آماده است با ما همکاری کند. ایده ما این است، برای این‌که بتوانیم بر این معضل یکبار برای همیشه غلبه کنیم، مجبوریم هم با ارتش روسیه و هم با ارتش اوکراین همکاری کنیم.

و وظیفه اول این عملیات خارج کردن مردم غیر نظامی از کارخانه است. روسیه مدام متهم می‌شود از این تخلیه جلوگیری به عمل می‌آورد. از طرف دیگر روسیه ایجاد کریدورهایی را وعده داد که مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. ما آماده‌ایم مشترکاً با سازمان صلیب سرخ بین‌المللی، با اوکراین و با روسیه در دو سه روز آینده وضعیت را مورد بررسی قرار دهیم. این کار خروج کسانی را که قصد خروج دارند مقدور خواهد ساخت. طبیعی است که این یک فرآیند داوطلبانه است.

به عکس آنچه به ماریوپول مربوط می‌شود، بخش بزرگی از شهر ویران شده است، بسیاری از شهروندان آنجا مانده‌اند و در وضعیت سختی به سر می‌برند. آنها می‌خواهند شهر را ترک کنند. برخی از آنها می‌خواهند به فدراسیون روسیه بروند و برخی دیگر به مناطق زیر کنترل دولت اوکراین کوچ کنند. مشترکاً با سازمان صلیب سرخ بین‌المللی آماده‌ایم کلیه منابع و توان خود را بسیج کنیم تا با مقامات روسیه و اوکراین همکاری کرده و این امکان را فراهم کنیم و تخلیه این مردم را میسر سازیم. این یک روند طولانی خواهد بود. ما باید اشکال ویزمتر و مشخص‌تر همکاری را پیدا کنیم و به این کار بسیار علاقه مندیم.

ما تنها یک هدف داریم و آن بهبود بخشیدن به وضعیت مردم و کاهش درد و رنج آن‌ها است. همان‌طور که گفته شد اینکار تنها وقتی ممکن است که سازمان صلیب سرخ بین‌المللی و دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور انسانی همکاری داشته باشند. باید شرایط لازم فراهم شود تا شفافیت لازم مقدور گردد تا هیچ یک از دو طرف مخاصمه نتواند دیگری را متهم به کم‌کاری و یا کارشکنی کند.

پوتین: جناب دبیرکل محترم!

اول در رابطه با حمله. من در این زمینه اطلاعات کافی دارم. من شخصاً کلیه اسناد دادگاه بین‌المللی را در رابطه با کوسوو مطالعه کرده‌ام. من بخوبی تصمیم دادگاه بین‌المللی را به خاطر دارم که می‌گفت بخشی از یک کشور در اجرای حق تعیین سرنوشت خویش موظف نیست از دولت مرکزی اجازه کسب کند تا بتواند استقلال خود را اعلام نماید. این امر در مورد کوسوو گفته شد و این تصمیم دادگاه بین‌المللی بود و این تصمیم از طرف همگان مورد تأیید قرار گرفت. من شخصاً کلیه تفسیرها چه حقوقی، چه اداری و چه سیاسی در ایالات متحده و کشورهای اروپائی را خواندم. همه از آن حمایت کردند.

اگر این‌طور است جمهوری‌های دونباس یعنی جمهوری دونتسک و لوهانسک دارای حق برابری تا استقلال خود را اعلام کنند بدون این‌که نیازی به نظر دولت مرکزی اوکراین داشته باشند زیرا یک مورد مسبوق به سابقه پدید آمده بود. این‌طور نیست؟ آیا شما موافقت می‌کنید؟

گوتزش: اول این که جناب آقای رئیس جمهور، ملل متحد کوسوو را به رسمیت نمی‌شناسد.

پوتین: بلی، بلی، ولی دادگاه آن را به رسمیت شناخت. اجازه دهید ادامه دهم.

حال که این رویه قضائی اعمال شد، پس جمهوری‌های دونباس نیز چنین حقی خواهند داشت. آنها این‌کار را کردند و ما نیز این حق را داشتیم که آنها را به رسمیت بشناسیم.

بسیاری از کشورهای جهان از جمله مخالفان ما در غرب در رابطه با کوسوو این‌طور عمل کردند. کوسوو از طرف بسیاری از کشورهای جهان به رسمیت شناخته شد. این یک واقعیت است. بسیاری از کشورهای غربی آن را به عنوان یک کشور مستقل به رسمیت شناختند. در مورد دونباس نیز ما همین‌گونه رفتار کردیم. ولی پس از این که این کار را کردیم آنها خواستار حمایت نظامی در مقابل دولتی که علیه آنها عملیات نظامی انجام می‌داد شدند. و ما حق داشتیم در مطابقت کامل با بند ۵۱ از بخش ۷ منشور ملل متحد این کار را انجام دهیم.

لطفاً یک لحظه. ما در این باره صحبت خواهیم کرد. اکنون می‌خواهم به بخش دوم سؤال شما بپردازم - ماریوپول. وضعیت در آنجا بسیار بغرنج و شاید حتی تراژیک است ولی در واقع خیلی ساده است.

امروز با رئیس جمهور اردوخان صحبت کردم. او می‌گفت در آنجا هنوز درگیری‌های نظامی وجود دارد. خیر، آنجا دیگر جنگ نمی‌شود. جنگ در آنجا پایان یافته است. در ماریوپول دیگر زد و خوردی صورت نمی‌گیرد و درگیری قطع شده است.

آن بخش از نیروهای نظامی اوکراین که در بخش‌های صنعتی دیگر مستقر بود، تسلیم شده است. تقریباً ۱۳۰۰ نفر تسلیم شدند و در واقع تعدادشان به مراتب خیلی بیشتر بود. آنجا زخمی و مجروح هم وجود دارد که در شرایط کاملاً نرمال به سر می‌برند. مجروحان از طرف پزشکان و کادر درمانی، کمک‌های کارشناسانه و گسترده دریافت می‌کنند.

کارخانه آسواستال کاملاً منزوی شده است. من دستور دادم که دیگر به آن حمله‌ای صورت نگیرد. در آنجا دیگر درگیری‌های مستقیم وجود ندارد. آری، ما از دولت اوکراین می‌شنویم که در آنجا تعدادی غیرنظامی وجود دارد. اگر این‌طور است نظامیان اوکراینی باید به آنها اجازه خروج دهند در غیر این‌صورت مانند تروریست‌ها در بسیاری از کشورهای جهان مثل داعش در سوریه رفتار می‌کنند که خود را پشت افراد غیرنظامی مخفی می‌نمایند. ساده‌ترین کار این است که به این افراد اجازه خروج داده شود. چه کاری ساده‌تر از این؟

می‌گوئید کریدورهای انساندوستانه روسیه عمل نمی‌کند. جناب آقای دبیرکل، شما را منحرف کرده‌اند. این کریدورها همه فعال است. بیش از ۱۰۰ هزار نفر، ۱۳۰ هزار نفر و یا فکر می‌کنم ۱۴۰ هزار نفر از طریق این راهروها شهر را ترک کرده‌اند و آنها می‌توانند به هرکجا که می‌خواهند بروند: برخی می‌خواهند به روسیه و برخی دیگر به اوکراین بروند. ما هیچ‌جا مانع آنها نمی‌شویم بلکه حتی هر نوع کمکی هم که بتوانیم ارائه می‌داریم.

غیرنظامیان هم اگر در منطقه آسواستال هستند می‌توانند همین‌طور رفتار کنند. می‌توانند خارج شوند و همین. این نمونه برای برخورد متمدنانه در مقابل این افراد کاملاً آشکار است و همه می‌توانند ببینند. با افرادی که از آنجا خارج شده‌اند صحبت کنید. برای نظامیان و نمایندگان هنگ‌های ناسیونالیست چه چیز ساده‌تر از این‌که به غیرنظامیان اجازه خروج دهند؟ اگر در آنجا افراد غیر نظامی وجود داشته باشد، جنایت است که از غیرنظامیان به عنوان سپر حفاظتی انسانی استفاده شود.

ما با آنها که در زیرزمین‌های آسواستال نشسته‌اند ارتباط داریم و برای آنها یک نمونه خوب وجود دارد: همکاران آنها خارج شدند و سلاح‌های خود را بر زمین نهادند. بیش از ۱۰۰۰ نفر، ۱۳۰۰ نفر. مویی از سر آنها کم نخواهد شد و اگر شما، جناب دبیر کل و همین‌طور نماینده صلیب سرخ، ملل متحد می‌خواهید ببینید که آنها چگونه و کجا هستند و مجروحان چگونه مداوا می‌شوند - بفرمائید. ما آماده‌ایم به شما نشان دهیم. این یک راه حل بسیار ساده برای این وضعیت به ظاهر بغرنج است.

بیائید گفتمان را آغاز کنیم.